

בורסת החתיכות

כך כינו את קפה רוול בימי שישי בצוהריים. שתי צעירות חוצות את החצר הגדולה, וזוכות למבטי הערכה של הצעירים. רביץ נהגו לבוא לקפה לחפש הכריות חדשות.

החלה מהיום שבו שני קונדיטורים, גוסטב רונברג וקרל ולר, החליטו לרכוש בית-קפה קטן, ששכן בשני חדרים קטנים. מצד ימין היתה מכולת ומאחרי הקפה היתה דירת מצורים. לבית-הקפה שלהם קראו בשם הגזור מתוך שמותיהם — רונברג ולר.

פצצה

בקפה

מאוחר יותר הצטרפו לעסק האחים מרדכי וסלי קצנגולד. שני אחים, בעלי הגיגונים האריסטוקרטים היגרו לארץ מרגמניה ב-1933 ופתחו חנות לקליית קפה ברחוב טרניחובסקי.

המילחמה באה ועימה הצנע הגדול. אך האחים החליטו להישאר בכל זאת בעסקי הקפה. מרדכי נכנס כשותף לרוול וסלי נכנס לקפה ורד. שאף הוא הפך למוסד במשך השנים. כל שנה צירפו השותפים עוד דירה ועוד דירה שרכשו בבנין הגדול, עד שב-1956 רכשו את כל הבניין, פינו את הדירות והמכו את כל קומת-הקרקע לבית-קפה ענק. בינתיים נפטר רונברג, ולר קיבל את קפה חכמת שורכש תפורת האחרים שלו מרוול והאחים קצנגולד נשארו השותפים היחידים.

ב-1948, נזכר מרדכי קצנגולד.

פיות, לתפוס מקום טוב על המידרכה, כדי לראות ולהיראות. כאן היו קובעים פעם את הפגישות של שישי-שבת. "הרבה שידוכים יצאו מכאן. עד היום יש זוגות שכבר התגרשו, שכועסים עלינו כי פה הכירו." ביום שישי היו לובשים את מיטב המחלצות כדי לעבור את טור רוול תחת עיניהם הבהונות של יושביו. כל עוד המיגרש הגדול שלידי רוול היה עדיין מגודר, נקראו יושבי המדרכה "לפניו בפי בעליה-קפה בשם 'יושבי ה'גדר'".

השולחנות של כסית ורוול היו מתערי מתערבבים זה בזה. אך בעוד שבכסית ישבו בלבוש בוהמי, הרי שבדודו היו יושבים מסורכסים ואלגנטיים.

ב-1952 פתחו את החצר הגדולה, וישי-חו אותה לבית-הקפה. הבעלים הכניסו שם הרבה צמחיה עשירה וקיא הפכה לגן פר רח ענקי.

לידה

באסלה

העונות הסעימות של רוול אף הן הפכו מוסד. באותו בנין היו שתי קונדיטוריות, שם אפו את העוגות המ-סורסמות.

במלחמת ששת-הימים שרבו כאן מסר-

צעירים של אז

אחת הצעירות חבלה בצוהרי יום קיץ חמים. החתיכות היו פוקדות את הקפה באופן קבוע, כדי למצוא חברה. הקפה המפורסם היה תמיד מלא והעטיק 80 עובדים.

במלחמת העצמאות, נפלה ליד בית-הקפה סצנה. כל החלונות של המקום נוספו ובעל-חנות-המכולת שליזנו נהרג. למחרת ניקו את שברי-החוכית והקפה המשיך לפעול ולמשוך אליו יושבים, למרות המלחמה.

היה לנו מחזור של 3000 איש בכל יום. העסקנו כ-80 עובדים. שעות השיא של הקפה היו בין 11 ל-1 בבוקר, שעת-פייף-אוקולוק המפורסם והשעות שאחרי הצגות-הקלוגע. בימי שישי רוול היה לוקד-משיכה עצום. כבר בשעות הבוקר חמוקדמות באו האנשים, ובעיקר היפה-

בתי-חנותה לחיילי צה"ל. המירפסת שימשה כמקום איסוף תרופות-דם. במלחמת יום-הכיפורים זה היה מקום ריכוז לאיסוף בגדים.

ב-1980 הודעוה תל-אביב למישמע הדי גזירה, כי בית-הקפה המפורסם עומד ל-היסגר. מספר מרדכי קצנגולד: "אנחנו הודקנו, עבדנו קשה מדי, רצינו לפרוש, אבל לא היה לנו דור המשך. הבנים הלכו להיות עורכי-דין ולא רצו לעבוד כאן. מכרנו את הקומה התחתונה לסופר רוול, רצינו להקים למעלה, בקומה השניה, קפה קטן,

מיגרש ריק

אותה חצר יפהפיה שקדאו לה פעם רוול, שהיתה והמה בקיץ, כפי שהיא נראית היום — מיגרש ריק, מוזנח וסגור. החצר נסגרה ב-1980 חד עם בית-הקפה, והיום מתנהלים מגעים רציניים לשיקומה.

אבל השכנים עשו לנו בעיות. התחלנו כבר בשיפוצים המשפטי שעשו לנו נמשך. לבסוף מצאנו את האחים רוטשילד, ש' אחד מהם הוא חבר של הבן שלנו, ומסרנו להם את המקום בשכירות.

"אחי, שמכר בינתיים את קפה ורד ר' אני, נמשיך לעבוד עם בעלי בית-הקפה החדש בהתנדבות. ללא תשלום. אני מתי-געע לעבודה הזאת."

מה הפך את בית-הקפה שלו למפורסם כל-יך? מסביר קצנגולד: "אנחנו הע' קנו לאנשים שרות מיוחד. קיבלנו אפילו

יכול לומר היום, עם היד על הלב, שדי-זנגוף היה מה שהיה בזכות רוול. להתעשר לא התעשרנו, כי תמיד השקענו ערד ועוד. במשך השנים היו לנו הצעות להשכיר את המקום לחנויות נעליים ורהיטים, ר' סירבנו."

אורי רוטשילד, ששכר את רוול, השקיע בו 350,000 דולר. הוא צעיר הנמצא ל' דבריו, 10 שנים בעולם העסקי-בארץ. בין היתר עבד כבימאי בתיאטרון חיפה ומהבימוי עשה גיחות לעולם העסקים. בין החידושים שמציע אורי יהיה התקנת טל-

חתיקים של היום

בפתיחה המחודשת הם השחקן הוותיק שימעון פינקל (מימין) והעיתונאי שימעון סאמט, שהיה עיתונאי יומון הארץ במשך דור שלם והיה בין מייסדי העולם הזה בשנת 1937.

מון אלוטמי לשולחנות, כדי שאנשי-עסקים יוכלו לנהל את עיסקיהם מחקפה. בפתיחה המחודשת שהתקיימה השבוע נראו רבים מיושבי רוול החתיקים, כמו שמעון פינקל, שבא בבוקר לדאוג שאכן ההזמנה תגיע אליו.

מול רוול בדיוק, כמו לפני 30 שנה, ניצבה איתן כמו סלע הגברת גרטה, מר' כרת הסיגריות הנצחית. הכל השתנה סבי-

הודעות טלפוניות עבור הלקחות הקבר עים. היו כמובן העונות הסעימות. חוץ מזה, אנחנו היינו היחידים שבשרותים שלנו ישב תמיד מישהו שראג לנקיון. באותם שרותים פעם, ב-1972, ילדה בחר' רה אחת שהרתה מחוץ לגישראל השארי רה את הולד על האסלה. רונברג חתך את השלייה. אחרי שמגן דוד לקח את הולד, הוא התעלף.

"זה לא מה שהיה פעם, אומרת גרטה, מוכרת הסיגריות. אבל הכל מקווים ש'רוול' תחדש ימיה

בה, רק היא עדיין מקפידה לעמוד באותה פינה. זה לא מה שהיה, מענעת גרטה ברא-שה, פעם הייתי עוד יכולה לאכול כאן צהריים. היום הכל מסביב יקר, ואין לי כאן איפה לאכול כל היום. אני לא זוכרת כלום, כולם מתו. כולם מהו. יושבי רוול החתיקים, הקליינטים הר' טובים שלי — דיין וגולדה — כולם מתו. כלום נשאר חוץ מסופרמרקס לתמרזקים. זה אף פעם לא יהיה מה שהיה."

לילדה קראו רולית, אבל קצין בכיר בצה"ל אימץ אותה החליף כמובן את שמה. "דאגנו תמיד שהמאפרות תהינה נקיות. נתתי יחס אישי לכל לקוח. דאגתי להר' שיב אותו ולוודא שמאום לא יחסר לו. כבר שנתיים שאני מסתובב בדיזנגוף ר' תמיד עוצרים אותי אנשים ושואלים: מתי כבר תפתחו את הקפה שנית? "אני שמח שרוול תחדש את ימיה כקדם. השכרנו גם את המוניטין שלנו, ללא תש' לרם גוסף. להיפך, רצינו שהשם יישאר. אני